

podzim 2020

číslo  
115

# Tyláček



ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA



Kresba: Nela Samcová, 8. C

## UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Tyláček – nejlepší v kraji | Přání pro Tylovku | Příměstské tábory | z.i.p. Sportovní tábor | První školní den | ORIGAMI v knihovně | Do lesa s lesníkem (5. třídy) | Malujeme Afriku | Ekotým 2020/21 | Navzdory všemu | Tvorba dětí – básnička Františka | Křížovka | Komiks Antistresová omalovánka | Luštíme v angličtině i němčině | Z našich MŠ



## Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka,

dal jsem si předsevzetí napsat tento úvodník pokud možno optimisticky, i když sedím u klávesnice přesně v den, kdy jsme začali v celé škole distanční výuku minimálně do 2. listopadu. Vy už vidíte optikou výtisku časopisu, který držíte v rukách, dál...

První skvělou zprávou je, že se Tyláček v soutěži školních časopisů pro rok 2020 stal ve své kategorii nejlepším školním časopisem Jihočeského kraje s postupem do kola celostátního. Škoda, že se pozvánka na vyhlášení zatoulala do spamové pošty. My ale Tyláček neděláme proto, aby někde v soutěžích vítězil. Děláme ho proto, aby vítězil u vás. A to se daří, díky kterým budiž dvě poslední čísla, o kterých jsme si napřed prostě mysleli, že nevyjdou... Vyšla.

Druhou pozitivní zprávou je, že se nám, myslím, podařilo v září navázat na loňský rok, leckde mnohé dohnat, a hlavně se připravit na to, co právě nastalo. Je brzy cokoli hodnotit, ale první zprávy od učitelů, žáků a rodičů jsou, že se distanční výuka ve smyslu vysílání Teams v reálném čase daří a účast je hojná. Časem se určitě budeme všech ptát podrobněji. Určitě jsme přemýšleli o zkušenostech z jara, kolegyně a kolegové se v srpnu a v září školili na použití aplikace Teams ve výuce, kolegiálně sdíleli své dovednosti a testovali další výukové aplikace nebo interaktivní učebnice. I rodiče se zapojují a např. schůzka delegátů jednotlivých tříd ve Spolku rodičů nebo třídní schůzky proběhly tímto způsobem. Věříme, že se vše ještě technicky zlepší, až se do školy dostane dodávka nových notebooků a wifi komponentů. Pokud se tedy ještě někdy objeví na trhu a ve skladech dodavatelů... Tento segment investic do škol byl mnoho let vedením resortu zanedbáván.

Já ale věřím, že všechno špatné je k něčemu dobré, a tohle vše přinese do škol obrovský technologický skok a za rok nebudeme věřit, jak moc jsme se všichni posunuli ve využití ICT technologií při výuce.

Na konci školního roku jsem si opět trochu hrál se slovy a naši školu přirovnával k zoologické zahradě (hlavně díky tématu našeho letního webu z dílny našeho webmastera pana Peterka, který si každý rok připraví nějaký originál). Přemýšlel jsem o tom, jaké je to žít v kleci, a o nezastupitelném významu zoologických zahrad při ochraně a mnohdy i záchraně zvířecích druhů. Na začátku září jsme v naší ZOO přivítali i naše prvňáčky a jejich rodiče. Přišly je osobně přivítat paní starostka města Písku Mgr. Eva Vanžurová a vedoucí odboru školství a kultury Města Písku Ing. Marie Cibulková. Popřáli jsme všem prvňáčkům klidnou a zároveň objevnou a dobrodružnou cestu za poznáním. Pro ně a jejich rodiče je tento distanční úvod nejnáročnější. Ale oni jsou moc stateční a my všichni jim pomůžeme, aby si odnesli do života pevné základy všeho, co je důležité. Tedy nejen vědomostí, ale i studijních návyků, funkčních gramotností, slušného chování, sportovního nadšení nebo přátelství. Pro naše nejstarší devátáky (pavilon šelem ☺) bude letos naše ZOO plná zajímavých momentů, vše vyvrcholí přijímacím řízením na střední školy. I pro ně je distanční výuka a příprava na přijímací zkoušky problém. Pevně ale věřím, že se dočkají závěrečného potlesku vestoje.

Jako o každých prázdninách proběhly ve škole i mateřských školách rozsáhlé stavební práce. Ve škole se týkaly škol-



ni jídelny a kuchyně. Ještě jednou bych chtěl poděkovat všem provozním pracovníkům (především novému panu školníku Němečkovi, panu údržbáři Procházkovi, paním uklízečkám, kuchařkám a administrativním pracovnícům), dále pak všem pedagogickým pracovníkům za příkladné nasazení při přípravě prvního dne a celého začátku školního roku 2020/2021.

Letos žádnou novinku nechystáme. Snad se jen podaří to celé ve zdraví zvládnout a možná dooslatit 30. výročí školy tematickou Akademií, kde by třeba mohlo dojít i na symbolický křest našeho školního almanachu, za jehož vydání bych kromě všech přispěvatelů, koordinátorů a grafika chtěl poděkovat panu Jiřímu Morávkovi a panu Josefu Knotovi.

A co dodat na závěr? V letošním roce si více než kdy jindy uvědomíme, jak je důležité potkat v životě ty správné lidi. Tak hodně štěstí a zdraví všem.

Váš ředitel, Pavel Koc

# Tyláček nejlepší v kraji

V loňském školním roce opět proběhla soutěž o nejlepší školní časopis.

Náš Tyláček v krajském kole zvítězil a postoupil do celostátního kola.

Chtěli bychom poděkovat vám všem, kteří do něho přispíváte, protože bez vás bychom tohoto úspěchu určitě nedosáhli. Takže ještě jednou děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Redakce Tyláčka

## A takhle naši básníci oslavili 30. výročí založení školy

Již 30 let v Písku stojí škola, která nese hrdě jméno J. K. Tyla. Zrodila se v minulém století. Hledme na to, jak to rychle letí, kdy školou prošlo nespočet dětí.

Do naší školičky chodím každý den a prožívám v ní svůj dětský sen. Až přijde jednou ten slavný den, kdy mě ze školy natrvalo vypustí ven.

Musím však přiznat, že do této školy chodím rád, na naši školu budu vždy rád vzpomínat.

**Vašek Dvořák, 7. A**

Před 30 lety postavili školu, ráda do ní chodím, nezažiju nudu.

Všechny paní učitelky, na nás hodné jsou. Jenom děti někdy zlobí, když do školy jdou.

Pan ředitel Koc, na nás pěkně dohlíží. Někdy to má těžké, když vysvědčení prohlíží.

Paní kuchařky nám výborně vaří, a já přeji Tylovce, ať se jí daří!

**Laura Ježková, 7. A**

Tylova škola není jenom budova, je to také vědomostí nádoba,

vědomostí, které ráda rozlévá, a tím náš životní směr udává.

Už nějaký ten čas je dospělá, a díky ní, budu za pár let i já, zkušenosti, které nikdo nesmaže, budou se hodit, když přijdou nesnáze.

Teď slaví narozeniny kulaté, a my nemůžeme být s ní, proto takhle na dálku přejeme, všechno nejlepší.

**Lucka Kahovcová, 9. A**

Naše škola mladičká, dáma, která nezná mezí, není vůbec maličká, žáky nikdy neomrzí.

Pět dní v týdnu do ní chodím, učení se snažím vyhnout. Pak i slzu uroním, když pětky nechám přilítnout.

30 let už je tu s námi, 30 let tu stojí, vedou do ní čtyři brány, které naše cesty spojí.

**Terka Krákorová, 9. A**

Škola už tu stojí dlouho, za sebou má let už mnoho. Chodilo sem mnoho dětí, ty léta nám ale letí.

Učíme se každý den, spolu si to užijem. Probereme nové látky, a pak domů zase zpátky.



Štěpán Pospíšil, 8. A

Na Tylovku chodím dlouho, zážitků už však mám mnoho. Třicet let teď oslavíme, náramně se pobavíme.

**Jakub Málek, 9. A**

Již 30 let naše škola funguje a každý z nás ji miluje. Jeden méně, druhý více, trávíme tu měsíce.

Učíme se zvesela, procvičujem svá těla. Mozek také, to se ví, snad se to i projeví.

Vše nejlepší naše školo, ať hraješ vždy jen sólo. Úspěchy své slavíš v nás, to vše ukáže však čas.

**Naty Nohelová, 9. A**

Třicáté výročí škola má, Děti tleskaj rukama, to nejlepší jí každý přeje, nikdo ať ji nezakleje.

Dětem se v ní dobře učí, zlovyky se odnaučí, dobré chování pak mají, hodně toho o všem znají.

Zeměpis jim dobře jde, každý z nich Prahu najde. Přírodopis žádná věda, Kuba rychle ruku zvedá.

Matika tu není stres, děti dělají nákres. Čestina je zábava, za jedna každý dostává.

## Přání pro Tylovku ze 3.C

Na Tylovku chodím rád, škola je můj kamarád, Bude jí už třicet let, vezměte mě brzo zpět.

**Lukáš Rádr, 3. C**

### PRO TYLOVKU

Tylovku já dobře znám, každý den tam pospíchám. Do šatny hned utíkám, zdravím pana školníka. A pak rychle do lavice, z tašky vyndat učebnice. Líbí se mi ve třídě, tak už zmiz ty COVIDE!!! Já chci zpátky mezi děti, doma mě to nebaví. I když ten čas rychle letí, není tolik zábavy. Vše nejlepší k třicátinám, moje milá školičko. Přejeme Ti hodné děti, spokojenost, štěstíčko!!!

**Rozálie Juklová, 3. C**

V dějepise války berem, sranda je tu s učitelem. Na výtvarce kreslíme, leccos se i dozvíme.

Na hudebku chvátáme, vesele si zpíváme. Na chemii pokus máme, ruce pryč od toho dáme.

Výkon berem při fyzice, chceme hodin ještě více. Z tělocviku pochvalu, dostaneme za snahu.

Kuchařky nám oběd dají, naše žaludky se mají. Všichni jsme se nacpali, kila navíc získali.

**Soňa Vondráková, 9. A**

Na Tylovku chodím rád, se školou jsem kamarád. Písmenka a číslice, je to pěkná směsice. Na Tylovce s úsměvem, zvládnou všechno s úsměvem.

**Šimon Staněk, 3. C**



Je ti holka 30 let, můžeme Ti závidět. Plná barev, okras, stále kveteš do krásy.

Ty jsi škola základní, kam už chodím spoustu dní. Učitelé jsou tu prima, občas je i s nimi psina.

Nauči nás spoustu věcí, necítíme se jak v kleci. Proto přeji dětí více, ať nehrozí Ti demolice.

**Šimon Žák, 9. A**

Tylovko, přeji Ti šťastnou plavbu na nekonečně dalších let, pod vedením skvělého kapitána. Mnoho spolehlivých kormidelníků, šikovných kuchařů a hlavně NÁS úžasných plavčíků!!!

**Zbyněk Malík, 3. C**

## Přání pro Tylovku ze 3.C

30 let je dlouhá doba, uteklo to jako voda.  
Přejeme Ti školičko, velikánské štěstíčko.  
Přejeme Ti spoustu let, abys mohla vyprávět.  
Jak jsou tady všichni skvělí a hodně nás naučili.  
Budem s láskou vzpomínat,  
až budeme ze školy navždy vybíhat.

Jenda Dvořák 3. C



## Děti na Tylovce se pobavily i poučily na příměstských táborech

V červenci a srpnu se na ZŠ J. K. Tyla v Písku uskutečnily dva turnusy příměstských táborů, jejichž hlavním cílem bylo podpořit žáky ohrožené školním neúspěchem a žáky z odlišného sociokulturního prostředí, včetně cizinců. Díky této nabídce jsme mohli na tábore přivítat také děti z Mongolska a Vietnamu, které patří mezi žáky naší školy. V programu tábora se objevily aktivity zaměřené na rozvoj matematické a čtenářské gramotnosti formou her v přírodě, na hřišti, ve městě, pořádáním výletů a sportovních akcí.

V žádném případě se nejednalo o nějaké doučování ve třídě školy, vždyť byly prázdniny! A jak vše probíhalo? Každý turnus se uskutečnil od pon-

dělí do pátku, vždy od 9 do 14 hodin. V pondělí jsme se všichni sešli před školou a (po přeměření tělesné teploty v rámci dodržování vládních protiepidemických opatření) začali jsme se poznávat při seznamovacích hrách. S pomocí speciálních barev si každý účastník tábora ozdobil desky svého vlastního portfolio. Vytvořili jsme i velký plakát, na který si každý otiskl svoji dlaň. Pak přišlo na řadu povídání o domovních znameních.

Společně jsme přečetli krátkou pověst o nejužším domě v Písku a jen lehce dětem naznačili, co je čeká další den. V úterý ráno jsme vyrazili do centra města pátrat po domovních znameních. Během hry dostal každý podle svého věku určitý úkol.

Starší děti na mapě vyznačovaly domy, mladší psaly adresy a prvňáčci znamení vybarvovali. Ve výsledku vznikl barevný plakát s mapou, vybranými domy a krásně vybarvená znamení. Odpoledne jsme ještě stihli prohlídku muzea, která asi nejvíce zaujala cizince. Ve středu děti využily své matematické dovednosti při šifrovací hře, která nám prozradila, kam pojedeme na tajný výlet. Po dobrém obědě jsme vyrazili do Lezetopu, kde si opravdu každý našel své. Kdo nechtěl lézt na stěnu za pomoci instruktorů, mohl se vyřadit na Bouldrovce (stěna vhodná pro začínající lezce bez lana, s měkkým dopadistěm).

Cestou zpět dostávaly děti matematické hádanky a zábavné bylo i čtení různých vývěsních tabulí. Ve čtvrtek hned ráno celá skupina vyrazila na tajný výlet. Cesta nás zavedla do Krokodýlí ZOO v Protivíně. Při pro-

hlídce se nám podařilo pozorovat i krmení krokodýlů, což byl pro děti zajímavý zážitek. Na pátek dopoledne byly naplánovány výukové počítačové programy. Některá zadání děti i potrápila. Odpoledne nás už čekali v místním hřebčinci se zajímavou přednáškou a prohlídkou stájí. Někteří účastníci tam uviděli koně poprvé takhle zblízka! Všechno krásné jednou končí a i naše tábory utekly jako voda. Naši malí táborníci se shodli, že ani nepoznali, že se učí – a že taková škola by je bavila.

Pro nás vedoucí bylo největší odměnou jejich prohlášení, že takový tábor ještě nezažili. Věříme, že příští rok bude stejně pohodový a zábavný jako ten letošní.

Tábory byly realizovány v rámci projektu „Inkluzivní vzdělávání pro školy zřízené městem Písek“ a spolufinancovány Evropskou unií.

Jitka Čeplová a Radka Janoušková,  
ZŠ J. K. Tyla



## I o prázdninách bylo na Tylovce živo

Během léta se na základní škole J. K. Tyla konalo hned několik příměstských táborů, které jsou v současné době velmi oblíbené. Na výběr bylo několik témat.

Druhý týden v červenci se vydaly děti na námořnické lodi do mořských hlubin jako ten nejvousatější námořník. Povídal si o mořských živočiších, vyrobily si vlastní lodní deník i truhličku na poklady a krásné mušle. Na konci týdne je čekala náročná cesta za sladkým pokladem a obchodování s nesmlouvavým pirátem.

Týden poté dostaly děti možnost projít se mezi Egyptskými pyramidami,



ozdobit se jako Egypťan náhrdelníky, čelenkou i překrásnými náramky. Naneštěstí se rozbila starověká nádoba ukrývající zlé zaklínadlo, a tak děti musely plnit nejrůznější úkoly, aby zastavily šíření zla. S tím jim pomáhala hodná mumie. Pro děti to ale nebylo nic snadného. Musely například sáhnout do faraonova oka nebo přeskakovat krokodýly v řece Nil.

Poslední týden v červenci se na Tylovce objevilo 25 superhrdinů. Každé dítě si vymyslelo vlastního superhrdinu, planetu, ze které pochází, vybavilo se pláštěm i štítem. Svoje super schopnosti si musely vysloužit v různých úkolech. Zdálo by se, že se nic nemůže stát. K naší smůle se ale ve městě objevil zlý profesor, který dělal obyvatelům Písku nejrůznější naschvály. Nemějte strach, naši superhrdinové si s ním hravě poradili a dokonce od něj dostaly i odměny za to, že ho přivedly na stranu dobra.

Předposlední týden v srpnu se děti přesunuly na celý velký africký kontinent. Prošly si jednotlivé země, ochutnaly koření, zkoušeli si něco vypěstovat a vyrobily si například africké masky nebo pískové obrázky. Také to ale nebyla jen taková dovolená. Děti musely pomoci africkému domorodci sehnat vodu pro zvířátka a to není nic jednoduchého. Nakonec si zahrály na vlastnoručně vyrobené hudební nástroje.

Pro Tylovku to bylo jistě pestré léto plné her, vyrábění a nových kamarádství, už se těší na to příští.

*Ladislava Bečková*



## Sportovní příměstský tábor

Je zde příjemná oáza a samí dobří kolegové. Všichni jsme příznivci sportu a dobrého jídla. Oblíbená činnost je poslech pohádky po obědě s lehkým nádechem šumění polštářů a molitanových kostek. Do sportovních aktivit se zapojujeme s velkou ambicí a touhou po výhře, většinou se však nezadaří. Ale i tak jsme si to užili.

*Ella a Dalibor Šťastných*

Na sportovním táboře je to fajn. Hrajeme tu sportovní hry – fotbal, přehazovanou, florbal. Po obědě máme odpočinek a společné čtení detektivky. Pak jdeme hrát turnaj a hurá domů.

*Lucie Zborníková, Julie Pokorná,  
Aneta Šeráková*





## První školní den na Tylovce

V úterý 1. září 2020 panoval již od rána před základní školou J. K. Tyla v Písku i uvnitř dlouhou dobu nevídaný ruch. Směřovaly sem větší i menší skupinky těch nejmenších i těch o něco starších, ale i mnoha rodičů, kteří si nechtěli nechat ujít důležitou roli doprovodu při školním poprvé... I když to na první pohled mohlo chvílemi na někoho působit chaoticky, bylo vše předem dobře nachystáno a v mezích současných pravidel upraveno. Všichni pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci se totiž již během předcházejících dnů snažili vše připravit co nejlépe tak, aby tento slavnostní den mohl probíhat bez větších problémů a téměř normálně – jako v době předkoronavirové.

Tentokrát ale byly dychtivě zvědavé a plně očekávání nejen tváře prvňáč-



ků, kteří se sem vypravili v mnoha případech opravdu poprvé (zápis jaře probíhal ze známých důvodů bez nich), ale natěšeně a nedočkavě vypadali i jejich o něco starší spolužáci. Pro mnohé z nich to totiž byla také

taková „obnovená premiéra“, kdy se po téměř půl roce měli setkat se všemi svými spolužáky najednou. Na všech bez rozdílu bylo ale vidět, že se do školy již opravdu těšili, i když ti větší to samozřejmě aspoň v někte-

rých případech nedávali tolik najevo. Na prvňáčky jako obvykle čekaly nejen usměvavé paní učitelky (a tentokrát dokonce i jeden pan učitel), ale i spousta barevných pracovních sešitů i dalších dárečků včetně balónků s logem školy a pamětního listu, na jejich rodiče potom také mnoho přehledně uspořádaných pokynů a rad, které si mohli v písemné podobě odnést k prostudování a večernímu vyplňování. Radost ve většině dětských očí byla veliká a slzám dojetí se neubráníla nejedna maminka nebo babička. Děti a jejich rodiče přišla pozdravit a přivítat také vzácná návštěva – paní starostka Mgr. Eva Vanžurová a vedoucí odboru školství a kultury Ing. Marie Cibulková.

Nezbývá než doufat, že školní rok bude probíhat bez nutnosti větších zásahů a dalších opatření, že budou moci probíhat aspoň některé tradiční akce během celého roku a hlavně, že se bude dětem ve škole dařit a líbit. Snad pomůže vzájemná slušnost a ohleduplnost k tomu, abychom všichni společně zvládli následující měsíce bez vážnějších zdravotních i jiných komplikací.

*Lenka Šindelářová*



# ORIGAMI v knihovně



## Do lesa s lesníkem – 5.A



Děkujeme, že jste to s námi vydrželi a za krásné zážitky.

*Soňa, Natálka, Kačka P.*

Děkujeme za váš čas strávený s námi.

*Vítek, Kryštof*



Děkujeme vám za vaši pozornost. Moc jste nás toho naučili. Bylo to moc hezké dopoledne.

*Theo, Essi, Laura*

Děkujeme za vaše úžasné aktivity. Byli jsme mile překvapeni.

*Markét, Kačka M.*

Děkujeme, že jsme se toho hodně naučili.

*Ema, Bětka*

Děkujeme za hezký výlet plný inspirace.

*Štěpán, Dominik*

Milí lesníci, děkujeme vám za pestrý program, který jste pro nás připravili. Těšíme se někdy příště.

*Tonda, David*



## Do lesa s lesníkem – 5.B

Ve čtvrtek 17. 9. 2020 jsme vyrazili autobusem do lesa nedaleko Vrážky na exkurzi. Na místě nás přivítali lesníci a představili nám připravená stanoviště. Vše zahájili trubači z lesnické školy a ti také celé dopoledne troubili při změnách stanovišť.

Exkurzi jsme začínali na stanovišti č. 4. Stanoviště se jmenovalo Technika měření stromů. Průměr stromů jsme měřili průměrkou. Strom se s ní měří v úrovni prsou dospělého člověka. Pak jsme dostali do ruky výškoměr. Fungovalo to tak, že jedním tlačítkem jsme přístroj odjistili, naměřili

na patku stromu a zmáčkli spoušť. Přečetli jsme na stupnici výsledek a pak jsme udělali to samé, ale mířili jsme na špičku stromu. Výsledky jsme sečetli a zjistili, jak je strom vysoký. (Šimon, Dáda, Roman)

Na stanovišti č. 5, což byla Těžební činnost a přibližování dřeva, jsme si prohlédli oblečení těžaře, vyzkoušeli jsme si zvednout motorovou pilu a nasadili si helmu se sluchátky. Přenášeli a přendávali jsme s kamarády klády pomocí nástrojů těžařů. Naučili jsme se, co je to kubík dřeva. (Vojta, Zbynda, Dave)



*Karlolína Švejcarová, 5.B*

Na stanovišti č. 6 byla Kreativní dílna – práce se dřevem. Vyráběli jsme si papírové myslivecké klobouky a dostali jsme dřevěná ekologická pravitka. Pravitka jsme poté použili k hledání nejdelších šišek. S dřevěnými tyčemi jsme zkoušeli balancovat a hráli další hry. (David, Sylva, Kája)

Když jsme skončili s kreativní dílnou, přešli jsme na stanoviště č. 1 – Semenařství a zalesňování. Nejdříve nás seznámili s délkou života stromů. Ukázali nám, jak vypadá stromek starý 1 měsíc, 6 měsíců a 2 roky. Poté nám nabídli, že si každý můžeme zasadit strom. S pomocí 3 sázecích nástrojů jsme sázeli dvouleté sazenice. Museli jsme pro ně vybrat správné místo. Místo jsme úspěšně našli a zasadili jsme více jak 20 stromků. (Jáchym, Alex, David M.)

Na stanovišti č. 2 (Výchova mladých porostů, vyznačování těžeb) jsme dostali pracovní list a na něm byly obrázky skupin stromů. Tam jsme

POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ →



*Radim Hlavín, 5.B*

se učili rozlišit, které stromy se mají pokácet a které ne (nemocné, stromy blízko u sebe...). Pak jsme dostali pásky a označovali jsme špatné stromy v části lesa. Také jsme si zahráli hru na lesníka, dřevorubce a stromy: stromy rostly v lese, přišla vichřice a pár stromů zlomila, některé napadl kůrovec. Přišel lesník a označil stromy, které jsou špatné, a dřevorubec ty označené stromy pokácel. (Radim, Maky, Ben, David S.G.)

Na stanovišti č. 3 – Myslivost a péče o zvěř – byly připravené lebky, kůže a paroží z různých živočichů. Dozvěděli jsme se tam plno nových věcí, např. že čáp černý žije v lese a jak se strakapoud liší od datla. Mohli jsme



Dalibor Štátný, 5.B

si prohlédnout a osahat různá paroží (jelení, daňčí, srnčí) nebo také mufloní rohy. Také jsme si mohli prohlédnout zuby prasete divokého nebo poslechnout zvuk vábničky na přilákání srnce nebo kachny divoké. (Jána, Nikča, Sofka)

Po posledním troubení a rozloučení s lesníky jsme dostali na cestu výborné makové koláče. Kromě koláčů jsme si odnesli i mnoho nových vědomostí. Bylo tam skvěle, byli jsme na čerstvém vzduchu s milými pořadatelí a moc jsme si to užili.



Zbyněk Vrátný, 5.B

## Do lesa s lesníkem – 5.C

### SUPR ČUPR LESNÍ VÝLET

Psal se den 17. září 2020. Autobus pro nás přijel na Kollárovu zastávku v 8 hodin, jeli jsme i s 5. A. Když jsme dorazili na místo, přivítali nás velmi milí lesníci. Slavnostně začaly znít lesní rohy, program byl zahájen.

Hurá!!! Čekalo na nás 6 stanovišť. My jsme začali na třetím lákat vábničkou kachny, ale marně. Při přesunu na stanoviště 4 nás chytil menší



Nella, Anežka, Rozálie, Olívia – 5. C

dešťík. Stylové kloboučky jsme si mohli vyrobit na stanovišti 6.

Toto dopolední lesní dobrodružství nás fakt bavilo. A jako bonus, kromě kloboučků a dřevěného pravitka, jsme si odnesly i nové vědomosti. Víte, jaký je rozdíl mezi lesníkem a myslivcem? My už to víme...

Linda Ondoková a Lisa Taliánová 5. C



Anežka, Eliška, Dominik, Vojta, Veronika



Nella, Michal, Linda, Lisa



## Příjemné odpoledne s pejsky

Projektové odpoledne na téma psi jsme si společně s dětmi užívali ve školní družině na Tylovce. Soutěžili ve výrobě pejska z korkových špuntů, vymysleli mu jméno, nakreslili různé rasy psů a v kvízu jsme si vyzkoušeli, co víme o psím životě. Navštívili jsme Základní kynologickou organizaci na cvičáku nedaleko Sulana. Počasí nám přálo a na pejsky jsme se moc těšili. Na začátku nám paní Pav-

la Hrubcová vyprávěla zajímavosti o psech. Nejvíce se nám líbilo, vidět, co všechno umí. Vidět základní výcvik, výcvik policejního psa, identifikaci podle pachu, hledání předmětů pro nás bylo zážitkem. Obzvláště zajímavé bylo seznámení s tím, jak se chovat k cizímu pejskovi. Závěrem hezkého odpoledne jsme získali odměny za soutěže v podobě knížek o psech, omalovánky a sladkosti. Opé-



POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ →





kání buřtů bylo poslední příjemnou tečkou před odchodem domů.

Marcela Lejčarová



## Malujeme Afriku

Už jste byli v Africe? Že ne? Tak to vůbec nevádí, protože v rámci výtvarného projektu „Fauna a flóra Afriky“ se začaly šedivé zdi průchodu do Tyršovy ulice přeměňovat na africkou divočinu. Projekt byl inspirovaný školní výstavou „Afrika“, která proběhla na naší škole v minulém školním roce.

Projektový den zahájil pan RNDr. Karel Pecl, externí pracovník Záchrané stanice živočichů Makov na úseku environmentální výchovy a stálý spolupracovník Prácheňského muzea v Písku. Podstatou videopřednášky bylo seznámit žáky s živočichy žijícími v daném prostředí Afriky. Pan doktor Pecl své povídání zpestřil zajímavými příhodami a také zvuky afrických zvířat. Žáci se tak mohli okamžitě ponořit do světa africké přírody. Po zhlédnutí



motivačního videa byli žáci poučeni o bezpečném zacházení s akrylátovými barvami a se správnou technikou malby v exteriéru. Z důvodu většího počtu žáků byly vytvořeny dva pracovní týmy. První tým pracoval v exteriéru, kde si žáci za pomoci učitele vybrali plochu k nákrese a k výmalbě zvířat. Museli se také rozhodnout v použití



vhodných odstínů barev. Druhý tým pracoval ve třídě na nákresech afrických zvířat a rostlin. Po devadesáti minutách se týmy vyměnily. Druhá skupina pokračovala v nástěnné malbě a první skupina se zaměřila na kresbu listů rostoucích v africkém pralesě. Během projektového dne tak začala vznikat úžasná scenérie africké přírody. Běhají zde žirafy, sloni, zebry a antilopy. V jezírku se koupají hroši a plameňáci. Samozřejmě nechybí král zvířat, lev se svou rodinou. A na všechno ze stromu dohlíží vážný sup.

Nástěnné malby se postupně dokončují i v hodinách výtvarné výchovy na 2. stupni.

Věříme, že vám africké panorama zpříjemní cestu do školy nebo do zaměstnání.

Eva Hralová

## Ekotým 2020/21

Každý rok se práce Ekotýmu nese v duchu jednoho hlavního tématu. Minulý rok to byla např. Biodiverzita neboli druhová pestrost. Jindy to byla Voda, Odpady, Energie, Prostředí. Letos jsme zvolili Odpovědného spotřebitele, tedy jaké zásady si osvo-

jit, aby se naše ekostopy zmenšovaly a přírodě a prostředí to prospívalo. První akcí bylo jako loni Pěšky do školy. Akce se zúčastnilo 24 tříd z 31. S radostí jsme zjistili, že převážná většina dětí chodí do školy pěšky, téměř 70 %. To prospívá nejen tělu,

které se cestou na čerstvém vzduchu po ránu pořádně probudí, ale i duši, protože se potkáte a popovídáte si s kamarády. Letos nás podpořilo i 21 učitelů.

Zatím jsme si vytvořili plán práce a přichystali nové zajímavé aktivity. Máme nový tým a elán do práce, tak snad to nic nepřekazí.

Za Ekotým Yvona Zuntová

## Navzdory všemu

POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA

Edrik usoudil, že se nejspíše bude muset vyspat, a tak ještě zamířil do své komnaty. Cestou ho ale zastavil baron a řekl mu: „Tvé matce jsem slíbil, že tě budu držet ve Velké Hoře mimo nebezpečí, ale doufám, že si uvědomuješ, jak velká hrozba pro nás všechny se blíží.“ Na chvíli se odmlčel a potom pokračoval: „Slíb bych nikdy neporušil, avšak rozhodneš-li se dobrovolně a sám, pak doufám, že při obraně hradu mohu počítat s tvým mečem a lukem.“ Edrika nijak neuchvátil přístup, který měl baron vůči slibům. Znal ho už velmi dlouho. A vzhledem k tomu, že s tím počítal, tak mu také odpověděl: „Samozřejmě, můj pane,

to je samozřejmost. Jakmile se trochu vyspím, pustím se do příprav.“

„Výborně, všichni muži včetně mne a Richarda budou v kasárnách. Potom tam tedy jdi a lord ti dá všechnu potřebnou zbroj.“ Edrik kývl hlavou, uklonil se a šel. Zezadu ale ještě uslyšel, jak si baron šeptá pod vousy: „Proč jen se mi neustále klaní...“

### III.

Byl krásný slunný den a desetiletý Edrik hrál hru se svým bratrem a sestrou. On a jeho sestra se schovávali někde ve vesnici a jejich bratr je hle-

dal. Edrik byl v křoví za jedním domem, ke kterému se málokdo odvážil jít. Bydlela v něm totiž slepá vědma, o které se povídaly strašidelné povídky. Edrikovi toto místo ale vůbec nevaňdilo. Byl odtamtud krásný výhled na Velkou Horu, kam často s rodiči chodil na návštěvu za baronem. Na tom místě bydlel také se svými rodiči jeho nejlepší kamarád Michal, jehož maminka byla vážně nemocná a říkalo se, že bude žít už jen nanejvýš měsíc. To ho mrzelo, protože na něj vždy byla hodná.

Najednou uslyšel kroky. Myslel si, že přichází jeho bratr, a tak se už chtěl potichu proplížit pryč, ale ta osoba promluvila.

„Copak ty se bojíš staré a slepé ženy, Edriku?“ Byla to vědma. Nikdy se jí

nebál, ale když na něj teď promluvila, začala mu nabíhat husí kůže. Raději ale odpověděl: „Promiňte, spletl jsem si vás se svým bratrem. Ale... jak víte, že jsem to já?“ Vědma se pousmála a začala mluvit: „Sice již nevidím to, co je přede mnou, ale vidím něco, co nikdo jiný. Cítíla jsem tvou přítomnost zde a cítím i tvou budoucnost. Přijde velké zlo a přinese s sebou i válku. Spousta lidí, kterým nyní věříme, zradí a přidají se k němu, pro peníze a moc. Bude to sice stát spoustu životů, ale ty to zlo porazíš. Ale pouze pokud vyslyšíš mou radu. Nikomu nevěř, ať to bude zloděj či tvůj nejlepší přítel.“ Dořekla to a šla do svého domu.

Edrik z toho byl vyděšený. Na chvíli zůstal na místě, pak ale uviděl, že se jeho bratr blíží, a tak se šel pomalu schovat jinam. Na tento rozhovor ale nikdy nezapomněl...

Edrika probudily zvuky z nádvoří, které byly způsobeny přípravami na boj. Vojáci si oblékali zbroje, většinou pouze vycpávané, a lord Richard k nim při tom promlouval.

Edrik si uvědomil, že spal déle, než měl v plánu, a tak rychle vstal, vzal si svůj luk a dýku a šel za ostatními. Cestou přemýšlel o snu, který se mu zdál. Byla to opravdová vzpomínka z jeho dětství, kdy ještě nebyla žádná válka a žilo se v míru. Edrikovi to ale onen zážitek připomnělo a začal nad ním přemýšlet. O slepé vědmě se říkalo, že bere nějakou lehkou formu drogy a kvůli tomu vidí vymyšlenou budoucnost, která ale nikdy nenastane. S onou válkou, o které mu ten den řekla, ale měla pravdu. Třeba to byla jen náhoda? On ale kvůli naději na vítězství nad nájezdníky momentálně doufal, že nebyla.

Když vyšel ven, spatřil, jak uprostřed nádvoří stojí lord Richard a říká zbylým čtrnácti vojákům o obranných

taktikách. Čekal by, že také spatří, jak správce stáží připravuje k boji lordova a baronova koně. Jenže se zjistilo, že se také napili otrávené vody. Sice byli dosti silní, aby otravu přežili, ale rozhodně nebyli ve stavu, aby na sobě někoho vozili. Zamířil rovnou do kasáren, kde obdržel vycpávanou zbroj, na ní kroužkovou a nakonec přilbu a krátký meč. Když se mu konečně podařilo do všeho se řádně obléct, šel ven poslouchat lorda Richarda. Dozvěděl se, že všichni budou ze začátku na hradbách a budou po nájezdnících střílet. Pokud se jim podaří dostat za bránu, tak se před jejím proražením všichni přesunou na nádvoří a utvoří štítovou hradbu. Podle všech zpráv nepoužívali nájezdníci jinou taktiku, než proražení brány. Obránci tedy doufali, že se toho budou držet i dnes.

Poté všichni trénovali případnou štítovou hradbu. Edrikova pozice měla být v druhé řadě, měl mít kopí a nabodávat přes štíty útočníky. Pokud by se obránci dostali do této situace, pak by si měl vzít kopí před kasárnami.

Nyní si proto poprvé nacvičoval boj s kopím, neboť ho doteď nikdy ani nedržel. Lord Richard ho původně chtěl přiřadit do přední řady, ale tam byli potřeba pouze ty nejsilnější a to Edrik rozhodně nebyl. Potom si vzpomněl na důležitou věc, kterou měl ještě v plánu udělat, ale v zápalu nacvičování a nervozity na ní zcela zapomněl. Rozloučit se s Monikou. Ihned proto odhodil kopí a běžel do hlavní věže. Pokoj měla dole, takže to neměl daleko. Když tam doběhl, rychle zaklepal, a když uslyšel její hlas, jak mu schvaluje vstup, ihned vešel do jejího pokoje. Inu pokoje? Byla to spíše malá komůrka. Když byste vešli, první co by vám padlo do oka, by byla okenice, která byla hned naproti dveřím. Pod ní byla postel a vedle ní truhla na osobní věci a oblečení. Nic víc. Byl to opravdu velmi malý pokoj, ale Edrik ho vždy viděl rád, protože v něm většinou byla Monika. A dnešek nebyl

výjimkou. Stála u otevřené okenice a dívala se ven. Jakmile však vešel, otočila se a se slzami v očích ho objala.

„My večer zemřeme, že ano, Edriku?“ dostala ze sebe po dlouhém objetí a pláči. „Není to jisté, stále ale máme šanci a pokud ne, tak utečete tajným tunelem.“ Snažil se jí utěšit, ale ona dál trvala na svém: „Neutečeme. Budou tam! Oni o tom ví. Ví, že je zde tajná chodba a ví i kde.“ V Edrikovi v tu chvíli zatrnulo.

„Jak to ví? Zatkli jsme Jana, to on byl zrádce! Jak by se to ale dozvěděli?“ Měl na jazyku spousty dalších otázek, avšak ona ho přerušila: „Je mi to líto Edriku, ale chci nás jen zachránit. Copak ty nechceš, abychom přežili všichni a mohli žít dokonce života v klidu a míru?“ V tom je přerušilo volání strážce: „Všichni na hradby. Nájezdníci útočí.“ Edrik měl nyní velmi smíšené pocity. Měl strach a nechápal přesně, co se děje. Vždyť ona neměla informace o obraně hradu. Ona nemohla být zrádce, říkal si. „Moniko, prosím. Budu muset jít. Tak mi to prosím řekni. Jde o všechny tady na tom hradě. Všichni můžou zemřít.“ Jediné, co ale udělala, bylo to, že ho chytla za ruce a do ucha mu pošeptala: „Vzdejte se nebo to doopravdy nikdo nepřezijí.“ Uslyšel, že po chodbě běžel Michal a volal na něj. Edrik proto musel pomalu odejít a když zavíral dveře, Monika k němu naposledy tiše promluvila a svým vždy veselým hlasem řekla smutné „Promiň.“

Na chodbě stál Michal. Měl na sobě samozřejmě plnou, plátovou zbroj, neboť byl ze šlechtické rodiny. Narodil od Edrika nevypadal, že by měl strach, ale jistá nervozita zde vidět byla. Ale kdo by v takovou chvíli nebyl nervózní?

„Útočí. Musíme na hradby a co nejrychleji, tak poběž,“ řekl mu rychle a rozeběhl se směrem ven a následně k hradbám. Edrik kývl a běžel za ním.

Na nádvoří stálo spousty žen, děti a starců z hradu. Byl slyšet šum, jak ustrašeně diskutují o situaci, která je postihla. Avšak za hradbami byl slyšet mnohem větší hluk. Když vylezli na hradby, spatřili, jak stovky nájezdníků stojí před hradbami, řvou a mlátí meči a sekyrami do svých štítů. Edrika velmi překvapilo, že jsou takto dobře vyzbrojeni. Všichni měli minimálně kroužkovou zbroj, meče a sekyry a někteří měli dokonce i koně. Když se nad tím ale zamyslel, uvědomil si, že po tom, co vše si již podrobili, musí mít všichni ohromný majetek.

Lord Richard vydal povel a všichni si vzali ze sudů, které byly rozmístěny po celých hradbách, šíp a vložili ho do tětivy luku. Až na Michala, který měl kuši. Tudiž měl u sebe svoje vlastní šípky. Edrik, poté co v rychlosti napjal luk, si vzal hned několik šípů a dal si je do toulce. V ten okamžik spatřili, že jeden z nájezdníků na koni vyjel z řady a mířil k hradu. Když se dostal blíž, tak v něm poznal onoho muže, který jim oznámil dnešní útok. Jakmile se dostal dostatečně daleko, začal

mluvit: „Vidíte? Vidíte armádu, která šla takovou dálku jen pro to, aby vás mohla porazit a pak jen sledovat vaši smrt? Již jsem vám dal nabídku, která vás mohla zachránit, ale vy jste jako malé děti a radši umřete, než abyste přišli o svůj roztomilý hrádek“ zařval a všichni nájezdníci se hlasitě rozesmáli. Poté ten chlap s úsměvem na tváři pokračoval: „Ale i přesto vím, že i malé děti se mohou poučit. A protože mám děti rád, tak vám dávám poslední šanci. Vzdejte se a přidejte se k nám, jinak ihned zaútočíme a povraždíme všechny bez výjimky.“ Dořekl a čekal na odpověď.

Vtom promluvil baron, kterého si doteď Edrik ani nevyšiml. Měl stejně jako lord Richard a Michal plnou zbroj, ale také měl jako jediný na zádech svůj obouruční meč. Edrik ho chtěl přerušit a promluvit si s ním o tom, co říká Monika a pokusit se ho přesvědčit, zda by alespoň nevážil možnost vzdát se, ale baron již mluvil: „Možná jsme jako děti, ale i ty mohou být moudřejší než vy. Chcete, abychom se přidali k vaší takzvané Nové říši. Už

se mi doneslo, jak to chodí na místech, která jste si podmanili. Vraždy, chudoba a hlad a k tomu se my nikdy nepřidáme. Jediný, kdo se v těchto městech a hradech má dobře, jste vy vlastizrádci. Občané vám slouží jako otroci, aniž by za to dostali plat, ale my taková zvířata nejsme!“

Mužův smích povadl, „A kterou zemi jsme přesně zradili? Žádná již není. Jsme zde pouze my a vy se k nám přidáte nebo zemřete!“ To už barona doopravdy naštválo a zařval: „Naše země ještě nezanikla. Pamatuji si, že každý kousek půdy Velké Hory je stále její součástí. Takže abych to shrnul, my se nevzdáme, ani kdybys nás mučil a vypadni odtud nebo budeš první, kdo z té vaší armádičky přijde o hlavu.“

Muž řekl klidným hlasem: „Dobrá,“ otočil koně a klusal zpět ke svým vojákům. Stoupl si do čela armády a zdvihl meč. Vojáci nyní čekali na jeho příkaz k útoku. „To je konec,“ řekl si Edrik.

Martin Kupec, (loňská 9. C)

## Naše nadějná básnička Františka

### MÁCHNOUT KŘÍDLY

Míhne se křivka, matný stín,  
pokud se na něco zeptat smím,  
bude to proč nemáme  
tak elegantní těla.  
A peří barvy hlíny  
bych k tomu chtěla.

Máchnout křídly, poprvé, podruhé,  
potřetí,  
nabrat výšku, k Měsíci letěti.  
Být královnou nebe,  
z výšky vidět tebe.

Sněsti se na ruku pouze, láska, tobě,  
létat si po lesích jenom  
v noční době.  
Znát nazpaměť celý les,  
pole, louku, město, ves.

Mít oči z jantaru,  
umět houknout na kamaráda,  
nemuset myslet na školu,  
sovou bych byla ráda.

### PRAHA

Býval tu les,  
poté malá ves,  
ta povyroستla maličko  
a už tu bylo městečko.

Už nejsou tu žádná pole,  
místo nich čeká metropole.  
Tam, kde jezdily kočáry,  
dnes svezem se  
pouze tramvají.



V podzemí metro, ve vzduchu letadla,  
nové paneláky, rušné ulice  
a obchodní centra.  
Když vidím žebráky  
na stanicích metra,  
ptáme se:  
Jak jsi to, Praho, dopadla?

V Praze ale našťestí,  
není jenom nešťestí.  
Památky, hřiště, parky, kamarádka,  
babička, s kterou není žádná hádka.

Brácha, co miluje tramvaje, vlaky,  
ten najde své štěstí v Praze taky,  
táta knihkupectví, máma mámu,  
proto tu píšu, že máme rádi Prahu.

Když dojdou k propasti,  
roztáhnou křídla.  
Nebo odhodím starosti  
a budu lehký jako bublina z mýdla.

Když dojdou k pohoří,  
upletu lano z myšlenek,  
čas se tím uspoří,  
je to lepší, než obcházet  
každý výčnělek.

Když dojdou k cíli,  
vezmu si mapu a najdu jiný směr.  
Zase to bude trvat chvíli,  
než najdu cestu a ujdou  
letokruhu poloměr.

*Františka Kadlčáková, 6. B*



*Pavel Mareš, 7. C*

## Podzimní les

Je tu podzim a stromy v lesích a parcích se oblékly do různých barev. Listy začaly padat. Listy různých barev, velikostí a tvarů ze stromů rozličných druhů.

Mezi nejrozšířenější stromy našich lesů a parků patří duby. Ale není dub jako dub. Na jihu Čech se můžeme běžně potkat se třemi duhy dubů.

Největší listy, a také nejbarevnější, má dub červený. Není to původní druh, pochází ze severní Ameriky. Do Evropy byl poprvé dovezen v roce 1691, do českých zemí pak v roce 1799.

Nejběžnějším dubem je dub letní, nazývaný Křemelák. Původně se dub letní vyskytoval kolem velkých vodních toků v tzv. tvrdých lužních lesích spolu s jasanem, javorem mlecem. Pro svou nepravidelnou korunu se stal vyhledávaným parkovým stromem. Pokud při svých vycházkách procházíte po hrázích rybníků, určitě se s dubem letním setkáte. Svými kořeny zpevňují hráze již od dob rybníkářů Štěpánka Netolického nebo Jakuba Krčína z Jelčan.



Dub zimní, někdy také nazývaný Drnák je spíše lesním druhem. Oproti dubu letnímu vyhledává méně vlhké a chudší půdy. Nemusí dosahovat takových rozměrů jako dub předchozí. Dřevo dubu zimního má větší využití ve dřevozpracujícím průmyslu, v lesních porostech má totiž delší a rovnější kmen.

Všechny tři druhy dubů každý podzim zpestřují jídelniček lesním zvířatům, od malých hlodavců až po velké jeleny.

*Karolína Nůsková 6. A*

### VLKOVO VYPRÁVĚNÍ

Hledám teplo na Sibiři,  
hřeju se svíčkou čajovou.  
V práci mi zbývají dny čtyři  
a vydělám si na novou.

Ke své svíčce pozvu vlka,  
budu si s ním povídat.  
Jeho srst hladí moje ruka,  
nemusím se obávat.

Vypráví mi, jak ho přirovnávali  
k divé zvěři,  
kvůli té fámě s Karkulkou.  
On ji chtěl jenom pozvat na večeři  
a dát jí růži velikou.

Prosím podělme se s vlky  
o český les,  
nechme je zavítat někdy v naší ves.  
Začněme o nich lépe vyprávět,  
dejme jim poznat lepší svět.

### BÁSEŇ ŠOUPÁLKA NA PAŘEZU

Hledám svůj směr na rozcestníku,  
stále chodím pěšky, a když dorazím  
k vodě,  
natáhnu ruku ke krabici, k víku  
a používám ho místo lodě.

## Z.I.P

Ano, je mi jasné, co si pod tímto slovem představíte: „Co se tam jako dělá, to se tam učí zapínat zip od mikiny nebo co?“

Z.I.P je taneční kroužek, kde se tancuje ve skupinách většinou ve stejném věku. Nejedná se o žádný složitý styl, prostě se tancuje ve skupině, asi k tomu žádný název není. Z.I.P je pro každého, myslím tak od tří let do takových osmnácti, když je vám více, můžete trénovat ty mladší a vymýšlet choreografie, které pak ukazujeme na různých oslavách

nebo na tanečních soutěžích. Na soutěže nejezdíme za hranice, ale třeba do Prahy nebo Českých Budějovic. Na každou soutěž si bereme zipácké mikiny a triko, dřív se dělaly i kalhoty, ale pak se přestaly, nevím proč, asi to bylo zbytečné. Na tréninky se chodí 2krát týdně a trvají tak hodinu a půl. Na trénincích se nejdřív rozehrájeme, pak rozcvičíme, hodinu pak trénujeme různé choreografie. Čím jsme starší, tím víc jich máme. Máme i zipácký tábor (můžeme o něm říct, že je to i trochu soustředění). Jezdíme do Benešovského mlýna, většinou na týden. Máme čtyři týmy, se kterými pak soupeříme proti sobě. Nemáme stany, ale ta-



kové bungalovy pro pět lidí a mladší bydlí na pokojích nad restaurací. Jak jsem říkala, je to i trochu soustředění, takže tam máme i tréninky, které probíhají jako normální, trénujeme staré i nové choreografie nebo vymýšlíme úplně nové na další rok.

Z.I.P. je skvělá aktivita, jak trávit volný čas a všem doporučuji.

*Nikola Žáková, 7. B*



## Můj koníček je florbal

Ahoj, já jsem Áda a chtěla bych vám napsat něco o mé sportovní zálibě. Můj koníček je florbal, který hraji již šestým rokem za Floorball Club Písek. Začala jsem v přípravce a následně prošla přes kategorii elévů. Nyní hraji za mladší žačky. První tři roky jsem hrála s hokejkou a teď již tři roky chytám a moc mě to baví. Trenér se mě při cestě na zápas zeptal, zda nechci zkusit chytat, že jsem docela vysoká. Zkusila jsem to na tréninku a už jsem u toho zůstala. Skoro každý víkend jezdíme na zápasy. Také jsme hrály meziná-

rodní turnaje v Plzni a Praze. Každé prázdniny jezdíme na soustředění do Horní Stropnice v Novohradských horách. Máme tam tři tréninky denně a jeden posilovací. Jeden den máme odpočinkový a jdeme na výlet. Kousek je Terčino údolí s vodopádem a kostel Dobrá voda. Po tréninku chodíme na místní, moc pěkné venkovní koupaliště, kde blbneme a házíme se do vody.

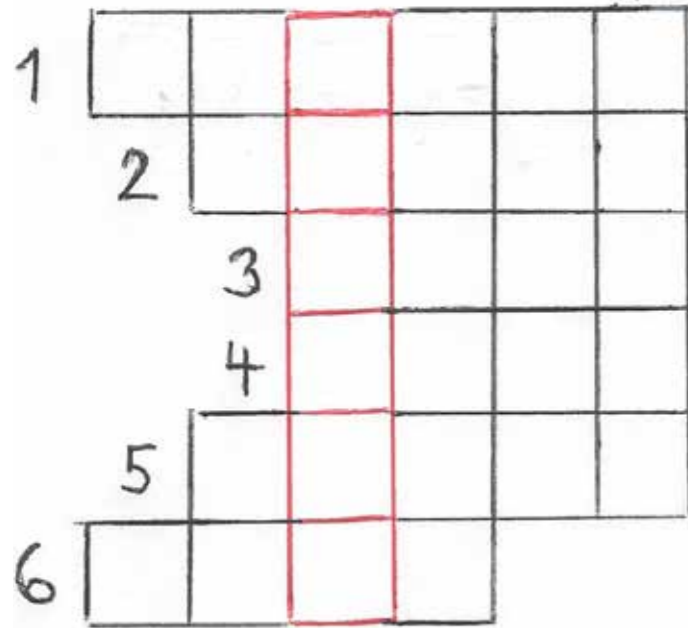
Ráda sportuji a chtěla bych to všem čtenářům doporučit. Při sportu navážete přátelství a získáte hodně

zkušeností a mnoho pěkných zážitků. U florbalu jsem si našla mnoho nových kamarádů a kamarádek, s kterými se setkávám i o volných chvílích. Je to super. Proto si vyberte jakýkoliv sport, co by vás mohl bavit, a začněte. Nikdy není pozdě.

*Áda Jaroušková, 6. A*



# KŘÍŽOVKA



1. Pokrývka hlavy ?
2. Co sbíráme v lese do košíku ?
3. Co se povstí na podzim ?
4. První podzimní měsíc ?
5. Co opadává ze stromů na podzim ?
6. Jaké roční období přichází po podzimu ?

Řešení:  
 1. Čepice  
 2. Houby  
 3. Listy  
 4. Zář  
 5. Dřev  
 6. Zima

Nela Samcová, 8.C

## Antistresová omalovánka

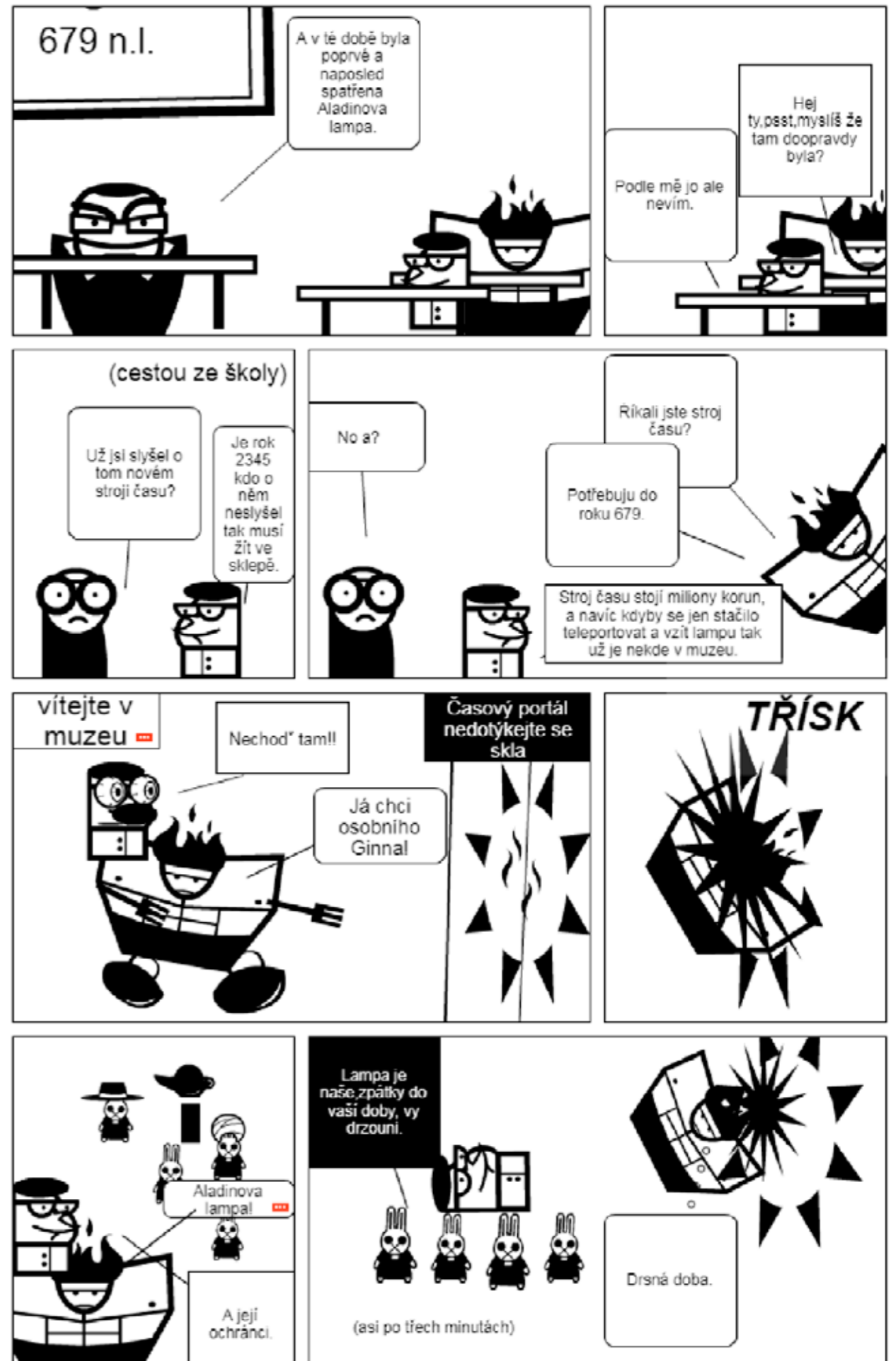


Nela Samcová, 8.C

# Aladinova lampa

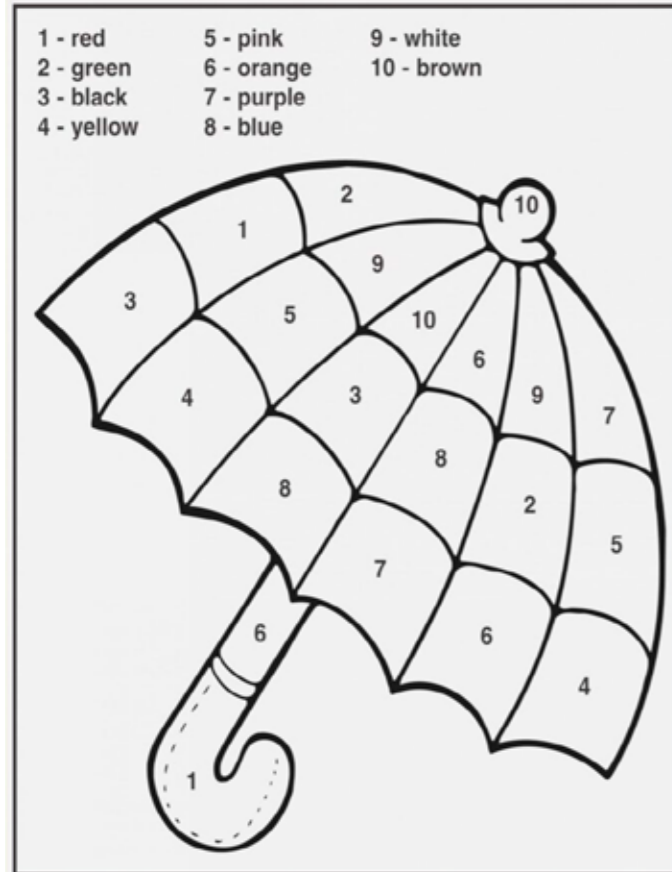
KOMIKS

Jakub Staffa, 7.D

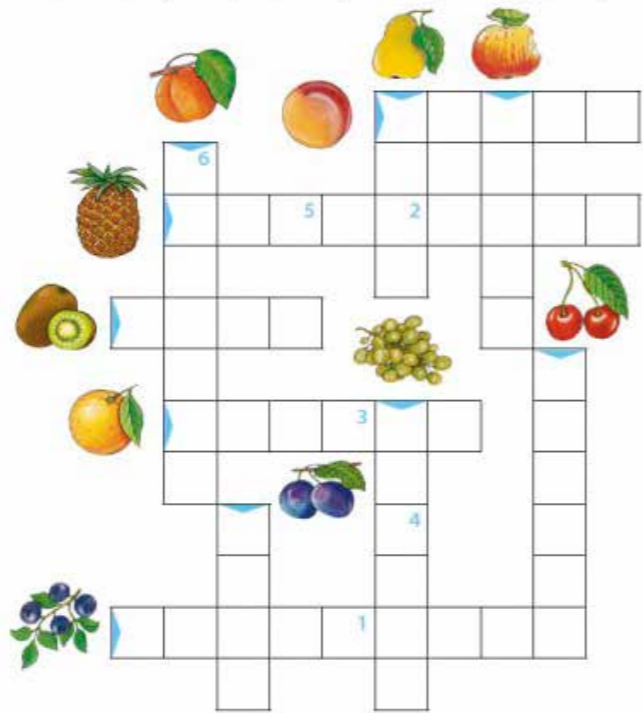


# LUŠTÍME v angličtině

Use the color key to color the umbrella.

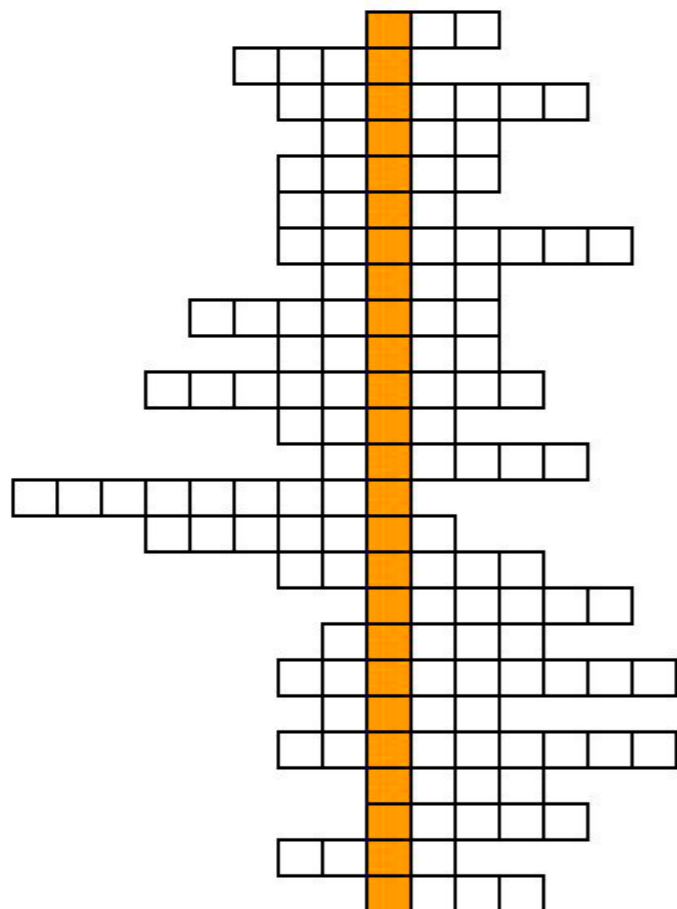


**FRUIT**  
 apple ● apricot ● blueberry ● cherry ● grapes  
 kiwi ● orange ● peach ● pear ● pineapple ● plum



solution: 1 2 3 4 5 6

den  
 hvězda  
 dárek  
 kapr  
 kometa  
 přání  
 prosinec  
 kniha  
 sněhulák  
 sen  
 vánoce  
 teplý  
 neděle  
 vložka  
 prázdniny  
 otec  
 svíčka  
 bílá  
 krb  
 král  
 jmelí  
 strom  
 kouzlo  
 rok  
 sníh



# LUŠTÍME v němčině

HALLO KINDER,

ich bin ein Igel und heute spielen wir miteinander mit Deutsch.

Was sagt ihr? Freut ihr euch darauf??

Mögt ihr den Herbst? Was alles gehört zum Herbst? Das Bild hilft

Dir und ich auch



VIEL SPAß MIT DEUTSCH



1. der Apfel
2. die Birne
3. der Regenschirm
4. die Pilze
5. der Igel (das bin ich ;-)
6. die Gummistiefel
7. die Eichel
8. der Zapfen
9. der Kürbis
10. das Eichhörnchen
11. der Baum
12. das Blatt



Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

## 5. MŠ v novém kabátku

Během celého léta a září probíhala v naší školce rozsáhlá rekonstrukce. Stavba byla rozdělena do dvou časově náročných etap. Všude máme nové koupelny, wc s novými obklady, které se dětem moc líbí. Umyvadla jsou vlastně taková nová moderní korytka, takže děti si teď myjí ruce s velkou oblibou a cachtají se s velkou chutí. Z nových obkladů a vybavení kuchyně se těší i naše paní kuchařka. Provozní kuchyně prokoukla a určitě se v ní báječně připravují svačinky a jídlo pro děti. Všechny třídy mají také nově zrekonstruované elektroinstalace a nový barevný kabátek. Zdobí je nově vymalované zdi v pastelových barvách. Děti se ve školce kromě nových toalet, sprch a opravených tříd dočkaly i například oblíbeného pítka na zahradě.

Za všechny děti a kolektiv 5. MŠ chceme velmi poděkovat všem, kteří se na rekonstrukci školky podíleli a s ochotou pomáhali během nelehkých a fyzicky náročných dnů. Děkujeme také rodičům za pochopení a vstřícnost při omezené docházce dětí. Věříme, že se rekonstrukce všem líbí a že ta obrovská dřina stála za to.

Vendula Rynešová



## Do 11. MŠ na Hradišti přicupitali malí „Mravenečci“, přilétly „Sovičky“ a přidupali „Ježečci“

Po rozsáhlé rekonstrukci naší MŠ byl 1. září 2020 nově obnoven provoz 3. budovy - pavilon A po mnoha letech. Tato budova dříve sloužila jako jesle. Nyní slouží jako třída pro věkovou kategorii 2-3 letých. Třída se pojmenovala „Mravenečci“.

Ve třídě je 16 roztomilých mravenečků, o které se starají paní učitelky Janička a Maruška s paní asistentkou Zuzkou.

Třída „Mravenečků“ je moderně vybavena vším, radost pohledět.

*My jsme malí mravenci  
a běháme po lese.  
Do našeho mraveniště  
každý něco přinese.*

Druhou třídou jsou „Sovičky“, jsou tam děti od 3 do 6 let s paní učitel-

kou Darinkou a panem učitelem Honzou. Sovičky si zpívají a všechno rádi dělají. V jednom lese vedle chýše žila, byla sova. Zнала všechny lesní skryše a kouzelná slova.

*Hú, Hú houkají sovičky  
Hú, Hú mávají peříčky*

*Hú, Hú znají písničky  
Hú, Hú to jsou sovičky.*

Třetí třídou v pořadí je třída „Ježečků“ s paní učitelkou Evičkou a Ivankou. Taktéž se jedná o třídu heterogenní, kde jsou děti od 3 do 6 let.

Ježečci vše taktéž rádi dělají a přitom si zpívají.

*Ježčí mamka, ježčí táta  
Přivedli sem svá ježčata  
Plná třída bodlinek  
Ze všech ježčích rodinek.*

Sovičkám a ježečkům střídavě asistuje paní asistentka Jitka.

Sovičky, Mravenečci a Ježečci přejí všem klidný podzim.

### PROJEKTOVÉ DNY NA 11. MŠ POKRAČUJÍ ...

„SAD“ V rámci projektového dne pro předškoláky ze „Soviček“ a „Ježečků“ byl uspořádán den v Sadě na Hradišti. Děti poznávaly ovocné stromy a jejich plody. Celým projektovým dnem je provázal pan Jarda Chroňák spolu s panem učitelem Janem. Připravili společně program na cíl - známe stromy podle kůry? plodu? listu? V podzimním sadě bylo krásně, sluníčko svítlo a naše děti se vrátily ze sadu s červenými tvářičkami jako ta jablčka.

Jana Bednarčík



## Střípky z 9. MŠ

### MEDVÍDÁTKA POZNÁVÁJÍ KRÁSY PODZIMNÍ PŘÍRODY

Děti z Medvídatk vyrazily již brzy ráno na procházku na „Hřebíček“ v Písku. Během cesty pozorovaly krásy podzimní přírody a změny v přírodě. V této době se snaží velkou část činností zaměřit a koncipovat do venkovních prostor. Kde děti sbírají znalosti pozorováním přírody. Pobyt venku utužuje naše zdraví a veselou mysl.



### NEJMENŠÍ TRÍDA ŠTĚNÁTEK

Děti ze třídy Štěnátek si postupně zvykají na nové prostředí v mateřské škole. Navazují kamarádky vztahy a užívají si nové hračky.

Ve třídě slavíme narozeniny dětí. Každé dítě se stane králem nebo královnou po celý den svých narozenin. Děti si to velmi užívají a my se těšíme na další oslavu narozenin.



### POHÁDKA „O ZLATÉ RYBCE“

Ve středu 29. 9. k nám do mateřské školy dorazilo divadlo „Zvoneček“ a zahrálo nám velmi krásné představení. Děti po celou dobu velmi bedlivě sledovaly děj pohádky. Pohádka byla proložena i zpěvem písní. Děti na konci pohádky odměnily účinkující velkým potleskem.

### PŘEDŠKOLÁCI V KOŤATECH

Koťátka taktéž navštěvují kurzy pla-

vaní. A užívají si vodních radovánek.

Navštěvují písecké muzeum, kde se dozvídají mnoho nových informací. Například měly možnost si vyzkoušet kroje našich prababiček.

### NAŠE SLUŇATA

Jako správní předškoláci se přátelili s vodou. Školní rok děti ze Sluňat začaly kurzem plavání v 8 lekcích. Dne 9. září se třída ve slunečném dni



vydala k Topěleckému rybníku užít si krás okolí města a pikniku u rybníka. „Těch dobrot, co bylo v košíku“.

V pátek 18. 9. nás navštívili naši známí výtvarníci Chumovi, děti si vyzkoušely novou techniku malby na textil a malovaly si gekonky, které zdobí jejich pokojíčky.

O pár dní později jsme přivítali dalšího milého hosta, paní Věrku Lukášovou, se kterou jsme si společně užili pohádku „O mráčku“

*O. Posekaná*



## Nový školní rok v KMŠ

Začátek nového školního roku v Křesťanské mateřské škole proběhl v klidu. Všichni jsme se velice těšili na setkání s dětmi, s některými jsme se totiž kvůli jarnímu uzavření školky neviděli téměř šest měsíců.

Začátkem září se ještě ve školce dokončovaly stavební práce, rodiče si museli kvůli epidemické situaci zvyknout na to, že do školky chodí v roušce, ale přesto všechno proběhl začátek roku v úplném klidu a v pohodě. Nově přijaté děti se adaptovaly také bez problémů, slziček ukápló jen maličko a nyní už všechny děti přichází do školky většinou s úsměvem.

Krásné počasí v září jsme ještě trávili hodně venku. Děti s nadšením využívaly školkovou zahradu. Užívaly si houpačky, skluzavky, opičí dráhy, domečky a ty nejmenší děti především naše veliké pískoviště.

### PLAVÁNÍ

Pro předškoláky začal hned druhý týden v září předplavecký výcvik. Všechny děti se těšily, a tak začátek kurzu proběhl bez problémů. Na pla-



večáku nás příjemně překvapily nové šatny. Děti zvládly dýchání do vody a většina z nich potopení hlavy. Zkoušely i splývání na vodě. Děti nejvíce bavilo „lovení pokladů“, kdy se v dětském bazénu potápěly pro ponořené hračky. V dalších lekcích se děti seznamovaly i s větší hloubkou ve velkém bazénu. Většina dětí se nebála skočit do bazénu a mnoho z nich už přeplave polovinu velkého bazénu.

### SETKÁNÍ S LOŇSKÝMI PŘEDŠKOLÁKY

V druhém zářijovém týdnu jsme uspořádali na zahradě KMŠ zahrad-



ní slavnost pro rodiče s dětmi. Tato akce byla náhradou za tradiční slavnost v červnu, kdy se loučíme s předškoláky. Vzhledem ke koronavirové situaci se v červnu konala slavnost jen v omezeném režimu. Dětem to bylo líto, takže jim bylo přislíbeno, že pokud to půjde, pozveme je do školky znovu v září. Naštěstí na začátku září ještě bylo hezky, takže jsme se mohli sejít na zahradě v plném počtu. Pozváni byli loňští předškoláci a prvňáci s rodiči i sourozenci a samozřejmě všechny děti ze školky.

Na zahradě jsme si společně zazpívali, přivítali jsme jmenovitě každého z dětí a pak společně kluci i holky s rodiči soutěžili na deseti stanicích. Za splnění soutěže získali všichni odměny. V průběhu odpoledne i po ukončení soutěžení bylo dost času na bohaté občerstvení a společné popovídání. Nikomu se nechtělo večer odcházet domů.

#### PROGRAM PRO PŘEDŠKOLÁKY V MUZEU

Od druhého zářijového týdne chodí předškoláci z KMS do Prácheňského muzea na vzdělávací program „S človíčkem do minulosti“. Děti se v průběhu šesti lekcí postupně seznamují s muzeem a historií. Na začátku si děti prohlédly prostory muzea, dozvěděly se, jak se v muzeu správně chovat, co do muzea patří a co ne a podívaly se i do depozitáře na schované „poklady“.

V dalších lekcích se dozvěděly o pra-

věku, zkusily si mletí mouky jako pravěcí lidé a navlékali si talisman. V lekci věnované středověku děti hledaly v rytířském sále rytíře a tančily za zvuku loutny. Další setkání děti ještě čekají, všichni se vždy do muzea těší.

#### DIVADLO ZVONEČEK

Po jarní pauze jsme opět velmi rádi přivítali ve školce naše oblíbené divadlo Zvoneček s kouzelnou pohádkovou babičkou. Tentokrát ze svého pohádkového košíčku vymotala pohádku „O zlaté rybce“.

#### KOCOUREK MODROOČKO

Na konci září přišla do KMS na návštěvu lektorka paní Věra Lukášová s vyprávěním „Kocourek Modroočko“. Děti pozorně poslouchaly pohádku, která byla proložena tanečky a cvičením na motivy příběhu. Všem dětem se program velmi líbil. Určitě



si paní Lukášovou pozveme do školky znovu s dalším programem.

L. Kučerová



Toto číslo vychází v listopadu 2020.

Drobné chyby — redakční šotek Tylida

Adresa redakce: Tyláček  
ZŠ J. K. Tyla  
Tylova 2391  
397 01 Písek

telefon: 382215104/129  
e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

### TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

**Vedení redakce:** Mgr. Eva Laksarová,  
Mgr. Jiří Červenka

**Grafická úprava a počítačová sazba:** Jiří Pobřísl

**Fotografická spolupráce:** Jaromír Hladký ml.

**Redakční rada:** Vendelín Kozelka, 6. A  
Adéla Jaroušková, 6. A  
Jakub Staffa, 7. D  
Štěpán Pospíšil, 8. A  
Matyáš Dragoun, 9. A  
Karolína Nůsková, 6. A  
Nikola Žáková, 7. B  
Zdeňka Stuchlíková, 8. A  
Nela Samcová, 8. C  
Patrik Staněk, 9. A

## FOTOKROUŽEK – ohlédnutí







Klára Faktorová



Michaela Málková

## PODZIM ve tvorbě 7.C



Pavel Mareš



Kryštof Kodým



Adéla Jiravová